

Syster Carmen Esqueta, sjuksköterska

Syster Carmen Esqueta Cabello är Barmhärtighetssyster. Hon känner Dr. Nevado väl, ty hon hjälpte honom under många år i operationssalen. "Jag kan säga att han lärde mig allt jag kan", säger hon. Hon såg också från mycket nära håll hur Dr. Nevados sjukdom till slut hindrade honom från att arbeta.

2001-12-21

”Jag bodde i Almendralejo ungefär från 1962 fram till ungefär 1967”, förklarar hon. ”Jag återvände dit 1988 och stannade till 1992 då jag reste till Amerika där jag vistades i 16 månader. Mellan 1962 och 1967 arbetade jag på sjukhuset ”Nuestra Señora del Pilar”.

Var det då ni lärde känna Dr. Nevado?

”Ja, på det sjukhuset arbetade Dr. Manuel Nevado Rey under de åren. Jag minns att han 1962 just hade avslutat sin specialisttjänstgöring i medicin; han var fortfarande ungkarl och bodde på sjukhuset. På den tiden började jag hjälpa honom i operationssalen. Jag har mycket att tacka honom för i mitt yrkesliv, ty jag kan säga att han lärde mig nästan allt jag vet: att röntga, att bedöva och allt annat man behöver för att kunna arbeta i en operationssal”.

Vad har ni för minne av Dr. Nevado?

”Dr. Nevado höll precis på att utbilda sig till läkare under de åren: till den utomordentliga läkare som han har blivit. Vi var väldigt arbetssam, han förberedde mycket väl alla operationer han skulle utföra, och han var mycket tillmötesgående gentemot sjuksköterskorna. Han utförde alla möjliga operationer: magoperationer, prostataoperationer, ryggoperationer... Vi sysslade mycket med traumatologi, en specialitet som då krävde att man opererade i röntgengennomlysning. Under dessa strålar arbetade Dr. Nevados händer under en lång tid, och med stor intensitet, eftersom han ansträngde sig för att operationerna skulle lyckas väl och ville utvärdera arbetet in i minsta detalj”.

Kunde ni se något av den sjukdom som Dr. Nevado led av?

”Jag arbetade många år med Dr. Nevado. Först, mellan 1962 och 1967, på sjukhuset ”Nuestra Señora del Pilar”, i Almendralejo, som jag redan sagt; och senare, då jag återvände till Almendralejo 1988, hade jag tillfälle att hjälpa honom i kliniken Zafra. Jag noterade att röntgenstrålarna hade påverkat hans händer: båda händerna. Och jag märkte i första hand att han förlorade känslan: det är känt att kirurgerna arbetar under hög stress och att varje motgång gör dem otåliga. Jag märkte att han hade förlorat känslan i fingrarna eftersom han inte tog emot vissa instrument av mig”.

Vilka andra detaljer minns ni?

”Senare uppstod andra symptom: eksem, och i slutstadiet såg jag även betydande sår som framför allt var lokaliserade på de tre

mittenfingrarna på hans händer. Till och med hans naglar var deformerade; de liknade fågelklor”.

Visste ni vad det rörde sig om?

”Jag visste att det utan tvekan rörde sig om en strålningsdermatit och att den var obotlig; man kunde bara minska symptomen den orsakade genom någon form av mjukgörande medel, t.ex. vaselin”.

Vad hände sedan?

”Han kom till den punkt då det var outhärdligt för honom att tvätta händerna med tvål och skrubba dem med borste, som kirurgerna gör inför operationerna. Dessutom brukar kirurgerna använda gummihandskar med talk inuti. Dr. Nevado tålde inte heller talk under den period jag nu talar om. Han tog några sterila handskar av linne på sig, och därefter gummihandskarna”.

Detta påverkade hans arbete mycket...

”Han behövde mer och mer ägna sig åt mindre kirurgi. Han lämnade helt traumatologin och alla operationer i röntgengenomlysning. Det enda han gjorde var att operera mindre frakturer och gipsa; till slut var han tvungen att helt och hållet lämna kirurgin”.

Har ni sett honom igen efter dessa år?

”Då jag återvände från Amerika, tillbringade jag en tid i Almendralejo, före min nyligen företagna flytt till Andalusien, men jag har inte haft tillfälle att hälsa personligen på Dr. Nevado. Jag har bara talat med honom på telefon. Det var svårt att träffa honom på grund av hans arbete och för att han förberedde sin näst äldste sons bröllop. Jag var verkligen ledsen över att inte kunna hälsa på honom, eftersom jag har

honom att tacka för så mycket när det gäller arbetet och jag beundrar honom uppriktigt, ty jag ser honom som en av de bästa kirurger som jag har träffat, väldigt intelligent och mycket generös mot de sjuka. Under de år jag arbetade med honom klagade han aldrig över trötthet och vi kunde ringa honom vilken tid som helst på dygnet”.

Vilket intryck fick ni då ni fick reda på att han har börjat operera igen som vanligt?

”Trots att jag inte sett honom på länge, blev jag mycket glad över att höra att han börjat operera, även om han naturligt nog inte utsätter sig för mer röntgenstrålning. Det har förstås förvånat mig att han återigen har kunnat börja arbeta inom kirurgin med den allvarliga strålningsdermatit han hade på händerna och eftersom alla vet om att det är en obotlig sjukdom. Man

har sagt mig att han har kunnat återvända till det fulla utövandet av läkekonsten eftersom hans händer i nuläget är fullständigt friska, även om jag, som jag har sagt, inte själv har kunnat intyga det”.

Vet ni hur han har botats?

”Man har också sagt mig att den enda förklaring som man kan finna till detta utomordentliga tillfrisknande är den bön som Dr. Nevado själv bad för några månader sedan, då han anförtrrodde sig åt den salige Josemarías förbön”.

Jaen, 5 oktober 1993

.....